

Lekce z politické korektnosti a normalizace v ČR

Poslední dobou se v české společnosti (zejména v té její části, která je mediálně nejviditelnější) objevují tendence směřující k tomu, že jisté názory by se pokud možno neměly vyslovovat nahlas. Nemám samozřejmě na mysli nejkřiklavější formy zneužití svobody projevu, kupř. propagaci myšlenek či hnutí směřujících k porušování lidských práv, veřejné schvalování trestného činu apod., neboť podobné excesy jsou dostatečně podchyceny trestněprávními normami.

Poslední dobou se v české společnosti (zejména v té její části, která je mediálně nejviditelnější) objevují tendence směřující k tomu, že jisté názory by se pokud možno neměly vyslovovat nahlas. Nemám samozřejmě na mysli nejkřiklavější formy zneužití svobody projevu, kupř. propagaci myšlenek či hnutí směřujících k porušování lidských práv, veřejné schvalování trestného činu apod., neboť podobné excesy jsou dostatečně podchyceny trestněprávními normami. Třebaže se v dalším textu o jednom takovém případě zmíním, převážně bych se chtěl věnovat jakýmsi normalizačním manýrám, které se sice neprojevují halasně, o to více se však společnosti a její politické kultuře doslova zadírají pod kůži a připravují tak pomalu, ale jistě půdu nějakému novému poloautoritářskému režimu - režimu, kdy jsou sice v právním řádu zakotvena základní lidská práva a svobody, avšak uplatňování některých z nich bude zásluhou nevyhlášeného konsensu "relevantního politického spektra" považováno minimálně za nehoráznost, v horším případě dokonce za extremismus.

Příběh první - zkouška z demagogie, kterou před celou zemí složili čelní představitelé vnitřní bezpečnosti ČR, z nichž byl nejvíce na očích ministr Gross. Zasedání MMF a SB v Praze roku 2000 bylo nejvlivnějšími médii popisováno jako pouliční válka, v níž se spojily antiglobalistické živly z celého světa, rozmlátily Prahu, aby pak mohly rozpoutat štvavou kampaň proti ČR v zahraničí. Poté, co se zvedla mezinárodně viditelná vlna protestů proti porušování zákonů a lidských práv na policejních služebnách, kde zejména cizinci poznali, zač že je vlastně v Česku loket (popř. skleněná výloha), ministr Gross děl: antiglobalisté a jejich pohůnci z mezinárodních nevládních organizací a jim podobní neřádi se spikli a očerňují image ČR ve světě. Zřejmě to bylo v něčem nekalém zájmu. Kritici pražské policejní brutality byli nepřímě označeni za přísluhovače nepřátelských, cizáckých živlů, a to doslova v reálsocialistické hantýrce "Třiceti případů majora Zemana (zde: Miloše a Grosse).

Příběh druhý - zvláště v posledním roce se stupňuje razance dvojsmyslných výkřiků jistých veřejně činných osobností, které paradoxně na jednu stranu volají po uspořádání referenda o vstupu do EU, a na stranu druhou okřikují každého, kdo se o smysluplnosti onoho závažného zásahu do státní suverenity odváží otevřeně pochybovat (jsou i hlasy, které dokonce přímo zpochybňují schopnost občanů ČR pochopit, "co že je to vlastně ta Evropská unie", a referendum by pro jistotu nevypisovaly vůbec). Zaráží mě nálepkování českých euroskeptiků nejrůznějšími hysterickými přízvisky. Když byl v dubnu roku 2001 veřejnosti představen tzv. Manifest českého eurorealismu, který vypracoval poslanec Zahradil, převažující proevropsky laděný proud politiků i dalších osobností reagoval tu posměšně, tu emotivně až podrážděně - což by v demokratické zemi bylo ještě normální. Jestliže však jisté politické síly (údajně podporovány jistým nejmenovaným evropským komisařem) označují české eurorealisty či euroskeptiky z důvodu jejich odlišného pohledu na vstup do EU či na její další

směřování za extremisty, zdá se být situace poměrně vážnou. Odhlédneme-li od značného zpolitizování "causy EU" (a politické body se na ní snaží získat všechny strany názorového spektra podobnou měrou), uvědomíme si, že skutečná svobodná a otevřená diskuse na toto téma zde podle většinového názoru není žádoucí. A dovolí-li si někdo vstup do EU nedejbože odmítat, zasypávají jej především vládní představitelé pseudoargumenty tohoto typu: ČR již v důsledku přijímání *acquis communautaire* proinvestovala příliš mnoho peněz, než aby si mohla dovolit do EU nevstoupit. Zdá se tedy, že většinové politické síly touží, aby u nás proběhlo referendum s "korektní" (rozuměj: proevropskou) kampaní a "korektním" výsledkem. Situace ne nepodobná touze někdejších komunistických mocipánů po stoprocentním vítězství ve volbách (druhdy zinscenovaných) - namísto přímé represe by dnes prozatím stačilo morální odsouzení a znemožnění sprostých a nenáviděných pochybovačů.

Příběh třetí - neuvěřitelná arogance, s jakou zaútočili jistí vysocí představitelé výkonné moci ve státě proti občanovi (konkrétně proti paní Regecové z Hranic na Moravě), který se rozhodl hájit své vlastnické právo a autonomii v dispozici s jeho předmětem, musel být silnou kávou i pro řadu otrlých normalizátorů dneška. Vláda se pokouší (a v médiích jí to kupodivu prochází poměrně hladce) výklad pojmu veřejný zájem - zejména v souvislosti se zahraničními investicemi, nemístně rozšiřovat, což je v přímém rozporu se základními principy demokratického státu. Přestože ve zmiňovaném případě nedošlo a ani nemohlo dojít k nejintenzivnějšímu zásahu veřejné moci do soukromého vlastnictví, představitelé moci znovu přešli do oblasti demagogií a ideologií. Markétu Regecovou proto veřejně a nestydatě obviňovali z prospěchářství, když při uzavírání smlouvy o prodeji nemovitosti využívala jen svých zaručených práv, což je navíc (v prostředí tržní ekonomiky) z pohledu občana-spotřebitele činnost nutná a morálně indiferentní. Premiér Zeman v Parlamentu ČR (!) dokonce prohlašoval, že přeje občanům ČR "co nejméně takových Regecových a co nejvíce zahraničních investorů (!!)".

Příběh čtvrtý - a ten opravdu jen okrajově: přestože bylo v minulých dnech zastaveno trestní stíhání Jana Kopala, podezřelého ze schvalování trestného činu (teroristické útoky na USA), o jehož nevině by se dalo podle mého názoru seriózně a vážně pochybovat, stíhání redaktora Britských listů Peciny za totéž pokračuje. Pro připomenutí: Pecina učinil zjevně symbolický akt, jímž se de facto vyslovil pro citlivější a užší interpretaci zákonných (zde trestněprávních) mezí svobody projevu. Vyslovil tím v demokratickém právním státu legitimní požadavek (jenž byl projevem současnou veřejnou mocí nepreferovaného liberalismu), aby došlo ke snížení státní ingerence (v rámci norem trestního práva) do oblasti, považované v demokratickém právním státě za jednu z nejpodstatnějších složek faktické realizace platného práva, včetně mezinárodněprávních závazků, lidských práv a svobod. Otázkou zůstává, zda státní zástupce, který vykonává dohled nad stíháním novináře Peciny, je jenom více pracovně vytížený než státní zástupce v případě nacionalisty Kopala a zastavení Pecinova stíhání je jen otázkou času, anebo zda se jedná o lekci, kterou uštědřila státní moc představiteli politicky nepohodlných "Britských listů", a o výstrahu určenou všem případným "extremistům" do budoucna (a na Nový rok jsme se z úst předsedy vlády a předsedy PS ČR dozvěděli, že tam kromě "nejrůznějších Havlů patří i Kohákové, ekologové a jim podobní!!), aby příště raději mlčeli a nepokoušeli se nejít s dobou a stádem, což v proletářském žargonu automaticky znamená "proti nám".

Další články:

- [Určení nadřízeného orgánu magistrátu vykonávajícího dozor nad usneseními, rozhodnutími nebo jinými opatřeními učiněnými městskými obvody nebo městskými částmi v samostatné působnosti](#)
- [NSS sjednotil judikaturu ve věci odvodu za porušení dotačních pravidel](#)
- [Obnovení způsobilosti účastníka zadávacího řízení na veřejnou zakázku v rozhodovací praxi správních a soudních orgánů](#)
- [Otázka uveřejňování skutečně uhrazené ceny ve vztahu k zákonu o registru smluv a zákonu o zadávání veřejných zakázek](#)
- [K právu jiných osob nahlížet do spisů ve smyslu § 65 odst. 1 in fine trestního řádu](#)
- [Rozhodování o regresním nároku ručitele v rozhodčím řízení](#)
- [Nařízení \(EU\) č. 2018/389 - nová pravidla pro poskytovatele platebních služeb](#)
- [Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky je veřejnou institucí](#)
- [Jistota v zadávacím řízení ve formě bankovní záruky a možnost její autorizované konverze](#)
- [Malý dopravní význam aneb které komunikace \(chodníky\) nepodléhají povinné zimní údržbě?](#)
- [K postupu orgánů během řízení dle § 31a odst. 3 ZOŠ](#)